

klar over – Joschka Fischer, den tyske udenrigsminister, går ind for Europas Forenede Stater, ingen tvivl om det – at dette projekt kan og må ikke gennemføres hen over hovedet på befolkningerne, sådan som det finder sted i øjeblikket.

Derfor diskuterer man nu i Tyskland at indføre folkeafstemninger, mens den politiske elite her i landet lægger op til, at efter et nej den 28. september skal vi ikke længere have folkeafstemninger, så skal det ikke længere være tilfældet, at den danske befolkning bliver spurgt. Hvad man så i øvrigt kan mene om alle detaljerne i denne debat, men alene for at holde demokratiet åbent, for at holde den danske befolknings mulighed for også i fremtiden at kunne bestemme sine egne levevilkår, så er det nødvendigt at stemme nej.

Vi har jo spurgt regeringen og flertallet, hvorfor denne her folkeafstemning absolut skulle hastes igennem. Jamen den skulle hastes igennem, fordi man ikke ønskede at få debatten om Nicetraktaten ind; det er jo meget enkelt. Jeg synes, der er et demokratisk underskud, en demokratisk underskudskonto, som er vokset i et sådant omfang, at det simpelt hen ikke er holdbart længere, og det kan befolkningen gøre opmærksom på med et klart og rungende nej den 28. september.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det er jo et tvægget sværd for hr. Keld Albrechtsen at efterlyse ærlighed i EU-debatten. Hvorfor siger Enhedslisten det ikke bare, som det er, at I vil ud af EU, I vil ud af det hele, I vil ikke være med i noget af det? Det er da det rene svar at give i stedet for al denne her snak om, at med den næste klump bliver det så forfærdeligt osv. Det hører vi jo hver eneste gang fra Enhedslistens side, så hvorfor ikke bare tage det med? I vil ikke med i euroen, fordi I vil overhovedet ikke være med i noget, der har noget med EU at gøre, I vil en helt anden model internationalt osv., osv.

Årsagen til, at jeg egentlig tager ordet, er, at jeg mener faktisk ikke, at hr. Keld Albrechtsen gav statsministeren en retfærdig behandling omkring det samråd, der var. Jeg synes faktisk, at statsministeren gav en ganske fremragende besvarelse af, hvordan de statsretlige og de folkeretlige aspekter er af en sag, hvis man skulle tilslutte sig f.eks. euroen, og jeg vil godt bede hr. Keld Albrechtsen bekræfte – hr. Keld Albrechtsen er jo nærmest en ekspert udi

grundloven – at det rent faktisk forholder sig sådan, at et flertal i det danske Folketing statsretligt kan melde Danmark ud igen, sådan gælder statsretten. Folkeretten er anderledes, og den ved vi, vi også er forpligtet i forhold til, men statsretligt holder den hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Som kollega til hr. Keld Albrechtsen følte jeg mig lidt stødt over hr. Keld Albrechtsens beskrivelse af den gemmeleg eller den hemmeligholdelse, man havde om, hvad der foregik på regeringskonferencen.

Jeg står her med et fireenhalf sider langt dokument, som er forhandlingsgrundlaget for den danske regering bakket op af et solidt flertal i Folketinget, som er fra februar 2000, og som beskriver helt præcist, hvad målet er med forhandlingerne, hvad detaljerne er, hvad det er for ting, man gerne vil forhandle, og hvor langt man vil gå, og hvor langt man ikke vil gå. Der er da ikke noget fortælle i det, det er et fuldt tilgængeligt dokument, der ligger på hjemmesiden, det er tilgængeligt i Folketingets Lovbutik osv., osv. Der er da ikke noget som helst hemmeligholdelse i det; hvad er det for noget væs.

Og så vil jeg så godt spørge i forbindelse med Nicetraktaten, for hr. Keld Albrechtsen snakker jo ikke meget om euroen, men snakker temmelig meget om Nicetraktaten: Hvorledes vil et dansk nej til euroen overhovedet påvirke regeringsforhandlingerne?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Et dansk nej til euroen den 28. vil give den danske regering et utrolig stærkt mandat på regeringskonferencen, og det vil gå direkte ind i den debat, som nu er rejst i Tyskland, om der ikke skal indføres folkeafstemninger, således at det kæmpemæssige svælg, der er mellem den politiske elite i Frankfurt og Bruxelles og så den tyske befolkning, ikke bliver så stort, at det på et eller andet tidspunkt flyder over. Jamen det er de overvejelser, man gør sig i Tyskland.

Hvis Danmark stemmer nej, så vil vi kunne gå ind på den regeringskonference og sige med stærk og klar røst og med sandsynlighed for opbakning i befolkningerne i meget store dele af Europa, at vi ikke vil have denne superstat, at vi ikke vil have denne harmonisering af vælfærdsordningerne f.eks., som ligger i kortene.